

Dutch follows English

Information about professional experience assessment

Contents:

1. Importance of the practical assessment
2. Structure of the assessments
3. Normative assessment
4. Validity assessment
5. Holistic assessment
6. Reliability assessment
7. Transparency
8. Formative assessment and summative assessment

1. Importance of assessing professional experience

From the beginning of its founding, the Academy of Architecture has been characterized as a program where working and studying are simultaneous, parallel processes. Since 2004, the Academy of Architecture has had an External Curriculum and is practice assessed. Since 2014, a professional experience period has been mandatory for registration in the register of architects. Students who graduate from the Academy of Architecture are exempt from this mandatory professional experience period because they gain this experience during their studies.

For this professional experience, students receive half of their credits every year for 4 years, 30 credits per year. Passing the practical assessment is a prerequisite for participating in the annual exam and continuing with their studies. This underlines the importance of the practice assessment for the students. Assessors and students must therefore carry out this assessment seriously and with due attention. The information below will help with this. Due to transparency, this information is available not only to assessors but also to the students. So that they also know what the principles for the assessment are.

2. Structure of the assessment

Students compile practical documents for the assessment. These practice documents consist of:

- Practice forms
- Employer statement
- Assessment forms from previous years
- Curriculum vitae
- Portfolio
- Reflection report
- Information about professional experience modules completed

Students upload their practice document approximately two weeks before the assessment.

Assessors prepare the assessment by reviewing the practice documents. On the evening itself, committees of two assessors will have a conversation with a maximum

of 4 students. After these discussions, the assessors calibrate the assessments in groups of approximately 5 committees.

And finally, the assessors write an assessment/report within two weeks (not the same evening).

3. Normative assessment

When assessing, a distinction can be made between normative, competitive and ipsative assessment. During the latter, the student's own progress is assessed. In a competitive assessment, the student's progress is compared to that of fellow students. In a normative assessment, a student's performance is weighed on the basis of (external) assessment criteria. The assessment of professional experience is a normative assessment. The final objectives of the professional experience as formulated by the 'Bureau Architecten register' are leading in formulating the External Curriculum and the professional qualifications with learning objectives described therein. The profession has determined the standards that professional experience must meet and therefore also the standards that the External Curriculum must meet (at least).

It is therefore important for both assessors and students to know this External Curriculum. The External Curriculum consists of a report with the 8 professional qualifications and learning objectives as an appendix. It is important to take note of the content of the report as well as the eight professional qualifications.

4. Validity of the assessment.

An assessment is valid if it actually assesses what needs to be assessed. In the case of professional experience, this means that assessment must be based on what is described in the External Curriculum and the associated professional qualifications. And this must be done in a balanced way. All aspects of professional experience must be adequately addressed in the assessment.

Sometimes assessors focus too much on an omission in a student's development and ask too much about it, causing other aspects of the professional experience to remain underexposed during the assessment. The risk is that the assessment of the student's development is not balanced and gives an incorrect picture of a student's development.

Personal views on the profession should also not be leading in an assessment. An example: Sometimes assessors comment that a student has not worked on large-scale designs. However, the External Curriculum does not state anywhere that this is a requirement. It may be that the increasing complexity required in the curriculum is better addressed in larger assignments, but that is not necessarily the case.

Another aspect related to the validity of an assessment is that assessors and students must distinguish between what the student is expected to know (knowledge), understand (insight) and/or be able to demonstrate (skill) upon completion of (part of) the learning process. The aspect involved (knowledge, insight or skill) can be deduced from the description of the relevant learning objective.

With regard to the nature of the learning objectives, it is therefore important to be aware of the professional qualifications and the learning objectives described therein. The highest level is the ability to apply, the skill of a learning objective, but this does not apply to all learning objectives.

5. Holistic assessment.

It is sometimes assumed that if the learning objectives are described as extensively as possible, for example in a rubric with extensive assessment criteria and a weighting of those criteria, the validity of an assessment is guaranteed. However, the Academy does not opt for this when assessing professional experience because there is a risk that the list of criteria will be ticked off. But acquiring insight, knowledge and skills of the professional qualifications are not an end in themselves. The ultimate goal of the course is for students to function adequately as designers in practice. This presupposes that a student has not only acquired the necessary insights, knowledge and skills, but also knows how to apply them adequately and coherently in design practice. In other words, that the student has developed the capabilities to function as a designer. Whether a student can do this can be seen from the behavior he exhibits in the performance of his work. It becomes visible by looking at the choices made, the justification for them and the reflection on them. A student reports on this in the practice documents and in the assessment interview. When assessing this, the assessor is called upon as an expert in his or her field.

A student who has acquired professional qualifications at the end of his studies demonstrates this by:

1. to be able to deal with the complexity of the design process and the interrelationship between the programmatic, technical, aesthetic, social and financial aspects of the assignment;
2. to be independent in the adequate implementation of the various activities, such as planning and internal contacts with designers and draftsmen;
3. to be (jointly) responsible for the technical, aesthetic and financial qualities of the (partial) designs and plans made;
4. to be (jointly) responsible for the realization of projects;
5. to be (jointly) responsible with regard to external contacts with clients, agencies and companies;
6. to be (jointly) responsible for the (coordination of) internal business processes

6. Reliability of the assessment.

An assessment must be reliable. This means that an assessment that is later repeated based on the same data must have broadly the same outcome by the same or different assessors.

However, assessing professional experience cannot be carried out 100% objectively. There is always some interpretation by the assessor, the assessor is called upon as an expert.

To reduce the effect of subjectivity, we use a number of resources:

Assessors always assess in pairs.

In principle, the composition of the assessment committees is varied every year and two assessors do not assess each other for two consecutive years. Partly for this reason, requests from assessors to assess together are usually not honored. Also because assessing by two like-minded people carries the risk of equal subjectivity. Which is different from shared subjectivity.

We also strive to make the team of assessors diverse. Diverse in age, experience, gender, nationality, etc. We pair less experienced raters with more experienced raters.

On the evening itself we hold calibration sessions. These are of great importance in the assessment process: In groups of approximately 5 to 7 assessment committees, the assessment interviews that the various committees have held with the students are discussed and evaluated. The aim is to arrive at a common position regarding the assessments, a shared subjectivity, or intersubjectivity.

It is important that these calibration sessions are done carefully. It is also important that assessors ensure that the conversations with the students do not drag on so that these sessions can be started on time and simultaneously.

If there are still questions about an assessment after this session, the expertise of the Professional Experience Coordinator can be called upon.

7. Transparency

The Academy wants the assessment to be transparent. That assessors and students know what is being assessed and how it is being assessed. That is why there is an extensive External Curriculum that describes what students are expected to learn during the professional experience period. And for that reason, this guide is not only available to assessors but also to students.

8. Formative and summative assessment

When assessing the professional experience, a decision is made as to whether the student has made sufficient progress with the work carried out on the basis of the External Curriculum and given the year in which the student studies. For 4th year students, it is checked whether the student is at the starting proficiency level, in other words whether the student has sufficient knowledge, insight and skills to start as a professional. This is the summative part of the assessment.

It is important to know that three levels have been defined for the learning objectives: beginner, advanced and starting proficient. During the assessment of the 1st, 2nd and 3rd year of professional experience, assessors assess the student's progress and whether the student is able to reach the starting proficiency level after four years. However, the External Curriculum is not a learning path-dependent curriculum in which we can condition what a student is offered and when throughout the entire study process. During the professional experience, it is quite possible that, for example, a 1st year student is already at the advanced level for one or more professional qualifications and very occasionally at the starting proficiency level,

although the latter will not often occur and one should also be reluctant to regard this as to be assessed as such. It may also be that certain professional qualifications are not covered at all in the first or second year. It largely depends on where a student works and what work he or she performs. The process to ultimately reach the starting proficiency level after four years will be an individual process for each student.

During the four years, the student's professional experience must show a noticeable development in professional qualifications. In the practical document (portfolio and reflection report), the student provides himself and the Academy with insight into his development(s) (levels). In practice, there are major differences in the way in which students develop during their professional experience. These differences must certainly remain possible. However, the freedom of the student and the emphasis on individual learning questions should not lead to non-binding. Therefore, every student is expected to be able to indicate why his intended development line will provide the necessary knowledge, skills and insights, why they will be of sufficient level and that they will be achieved within the given study time. The student records this in the practice report.

The formative part of the assessment, the feedback and feed forward that is given is very important for the student's learning process because it allows them to progress further in their learning process. It is therefore important that for the general part and for all eight professional qualifications it is well described what the student has learned and how this relates to the learning objectives, the professional qualifications (feedback) and what the student has not yet learned and how the student can overcome missing professional qualifications yet to be acquired (feed forward).

Informatie beoordeling beroepservaring

Inhoud:

1. Belang van de praktijkbeoordeling
2. Opbouw van de beoordelingen
3. Normatieve beoordeling
4. Validiteit beoordeling
5. Holistische beoordeling
6. Betrouwbaarheid beoordeling
7. Transparantie
8. Formatieve beoordeling en summatieve beoordeling

1. Belang van de beoordeling van de beroepservaring

De Academie van Bouwkunst kenmerkt zich vanaf het begin van de oprichting als een opleiding waar werken en studeren gelijktijdige parallelen trajecten zijn. Sinds 2004 heeft de Academie van Bouwkunst een Buitenschools Curriculum en wordt de praktijk getoetst. Sinds 2014 is een beroepservaring periode voor inschrijving in het architectenregister verplicht. Studenten die afstuderen aan de Academie van Bouwkunst krijgen vrijstelling van deze verplichte beroepservaring periode omdat ze tijdens hun studie deze ervaring opdoen.

Voor deze beroepservaring krijgen de studenten elk jaar, gedurende 4 jaar, de helft van hun studiepunten, 30 credits per jaar. Het behalen van de praktijkbeoordeling is voorwaarde om mee te kunnen doen aan het jaartentamen en verder te kunnen met hun studie. Dat onderstreept het belang van de praktijkbeoordeling voor de studenten. Beoordelaars en studenten moeten deze beoordeling dan ook serieus en met de nodige aandacht uitvoeren. Onderstaande informatie helpt daarbij. Vanwege de transparantie is deze informatie niet alleen beschikbaar voor beoordelaars maar ook voor de studenten. Zodat ook zij weten wat de uitgangspunten voor de beoordeling zijn.

2. Opbouw van de beoordeling

Studenten stellen voor de beoordeling praktijkdocumenten samen. Deze praktijkdocumenten bestaan uit:

- Praktijkformulieren
- Verklaring werkgever
- Beoordelingsformulieren van voorgaande jaren
- Curriculum Vitae
- Portfolio
- Reflectie verslag
- Informatie over gevolgde beroepservaring modules

Studenten uploaden deze praktijkdocumenten circa twee weken voor de beoordeling. Beoordelaars bereiden de beoordeling voor door de praktijkdocumenten door te nemen. Op de avond zelf voeren commissies van twee beoordelaars met maximaal 4 studenten een gesprek. Na afloop van deze gesprekken kalibreren de beoordelaars in groepjes van circa 5 commissies de beoordelingen.

En tot slot schrijven de beoordelaars binnen twee weken (niet dezelfde avond) een beoordeling/verslag.

3. Normatieve beoordeling

Bij beoordelen kan onderscheid gemaakt worden tussen normatieve, competitieve en ipsatieve beoordeling. Bij de laatste wordt de progressie van de student zelf beoordeeld. Bij een competitieve beoordeling wordt de voortgang van de student afgezet tegen die van medestudenten. Bij een normatieve beoordeling wordt het presteren van een student gewogen op basis van (externe) beoordelingscriteria. De beoordeling van de beroepservaring is een normatieve beoordeling. De eindtermen van de beroepservaring zoals die geformuleerd zijn door het Bureau Architecten register zijn leidend bij het formuleren van het Buitenschools Curriculum en de daarin beschreven beroepskwalificaties met leerdoelen. De beroepsgroep heeft de normen bepaald waaraan beroepservaring moet voldoen en dus ook waar het buitenschools curriculum (minimaal) aan moet voldoen.

Zowel voor beoordelaars als voor studenten is het dus van belang om dit Buitenschools Curriculum te kennen. Het Buitenschools curriculum bestaat uit een rapport met als bijlage de 8 beroepskwalificaties met leerdoelen. Het is van belang om zowel kennis te nemen van de inhoud van het rapport als van de acht beroepskwalificaties.

4. Validiteit van de beoordeling.

Een beoordeling is valide als ook daadwerkelijk datgene beoordeeld wordt wat beoordeeld moet worden. In het geval van de beroepservaring betekent dit dat beoordeeld moet worden op basis van wat in het Buitenschool Curriculum en de daarbij horende beroepskwalificaties staat omschreven. En dit moet op een evenwichtige manier gebeurd. Alle aspecten van de beroepservaring moeten bij de beoordeling voldoende aan bod komen.

Soms focussen beoordelaars teveel op een ommissie in de ontwikkeling van een student en vragen daar teveel op door waardoor andere aspecten van de beroepservaring tijdens de beoordeling onderbelicht blijven. Met als risico dat het oordeel over de ontwikkeling van de student niet evenwichtig is en een verkeerd beeld geeft van de ontwikkeling van een student.

Ook persoonlijke visie op het vak mag bij een beoordeling niet leidend zijn. Een voorbeeld: Soms wordt door beoordelaars de opmerking gemaakt dat een student niet heeft gewerkt aan grootschalige ontwerpen. In het Buitenschools Curriculum staat echter nergens omschreven dat dit een vereiste is. Het kan zijn dat een in het curriculum gevraagde toenemende complexiteit bij grotere opdrachten beter aan bod komt, maar dat is niet per definitie het geval.

Een ander aspect wat te maken heeft met de validiteit van een beoordeling is dat beoordelaars en een studenten onderscheid moeten maken tussen wat de student geacht wordt te weten (kennis), te begrijpen (inzicht) en/of kan laten zien (vaardigheid) na afronding van een (deel van het) leerproces. Om welk aspect het

gaat (kennis, inzicht of vaardigheid) valt af te lezen uit de omschrijving van het betreffende leerdoel.

Ook ten aanzien van de aard van de leerdoelen is het dus belangrijk op de hoogte te zijn van de beroepskwalificaties en de daarin omschreven leerdoelen. Het hoogste niveau is het kunnen toepassen, de vaardigheid van een leerdoel, maar dat geldt dus lang niet voor alle leerdoelen.

5. Holistische beoordeling.

Soms wordt veronderstelt dat als de leerdoelen maar zo uitgebreid mogelijk omschreven zijn, bijvoorbeeld in een Rubrick met uitgebreide beoordelingscriteria en een weging van die criteria, de validiteit van een beoordeling gewaarborgd is. De Academie kiest daar bij de beoordeling van de beroepservaring echter niet voor omdat dan het gevaar ontstaat dat de lijst van criteria afgevinkt wordt. Maar het verwerven van inzicht, kennis en vaardigheden van de beroepskwalificaties zijn geen doel op zich. Het uiteindelijke doel van de opleiding is dat studenten op een adequate wijze als ontwerper in de praktijk functioneren. Dat veronderstelt dat een student niet alleen de noodzakelijke inzichten, kennis en vaardigheden heeft verworven, maar deze ook **op adequate wijze en in de onderlinge samenhang weet toe te passen in de ontwerppraktijk**. Met andere woorden, dat de student de vermogens heeft ontwikkeld om als ontwerper te functioneren. Of een student dat kan valt af te lezen aan het gedrag dat hij in de uitvoering van zijn werkzaamheden vertoont. Het wordt zichtbaar door te kijken naar de gemaakte keuzes, de verantwoording daarvan en de reflectie daarop. Hiervan doet een student verslag in de praktijkdocumenten en in het beoordelingsgesprek. Bij de beoordeling daarvan wordt een beroep gedaan op de beoordelaar als **expert** in zijn of haar vakgebied.

Een student die aan het eind van zijn studie de beroepskwalificaties heeft verworven toont dit aan door:

1. te kunnen omgaan met de complexiteit van het ontwerpproces en de onderlinge samenhang tussen de programmatische, technische, esthetische, maatschappelijke en financiële aspecten van de opgave;
2. zelfstandig te zijn in de adequate invulling van de diverse werkzaamheden, zoals planning en de interne contacten met ontwerpers en tekenaars;
3. (mede) verantwoordelijk te zijn voor de technische, esthetische en financiële kwaliteiten van de gemaakte (deel)ontwerpen en plannen;
4. (mede) verantwoordelijk te zijn voor de realisatie van projecten;
5. (mede) verantwoordelijk te zijn m.b.t. externe contacten met opdrachtgevers, instanties en bedrijven;
6. (mede) verantwoordelijk te zijn voor de (afstemming van) interne bedrijfsprocessen

6. Betrouwbaarheid van de beoordeling.

Een beoordeling dient betrouwbaar te zijn. Dit betekent dat een beoordeling die later op basis van dezelfde gegevens herhaald wordt, door dezelfde of andere beoordelaars in grote lijnen dezelfde uitkomst moet hebben.

Het beoordelen van de beroepservaring is echter niet 100 % objectief uit te voeren. Er is altijd een deel interpretatie van de beoordelaar, er wordt een beroep gedaan op de beoordelaar als expert.

Om het effect van subjectiviteit te verkleinen zetten we een aantal middelen in:

Beoordelaars beoordelen altijd met zijn tweeën.

In principe wordt de samenstelling van de beoordelingscommissies elk jaar gevarieerd en beoordelen twee beoordelaars niet twee achtereenvolgende jaren met elkaar. Mede om die rede worden verzoeken van beoordelaars om met elkaar te beoordelen meestal niet gehonoreerd. Ook omdat het beoordelen door twee gelijkgestemden het risico in zich heeft van gelijke subjectiviteit. Wat iets anders is als gedeelde subjectiviteit.

Verder streven we er naar het team van beoordelaars divers te maken. Divers in leeftijd, ervaring, gender, nationaliteit etc. Daarbij koppelen we minder ervaren beoordelaars aan meer ervaren beoordelaars.

Op de avond zelf houden we kalibratie sessies. Deze zijn in het beoordelingsproces van groot belang: In groepjes van circa 5 tot 7 beoordelingscommissies worden de beoordelingsgesprekken die de verschillende commissies met de studenten hebben gehouden besproken en geëvalueerd. Het doel is om tot een gemeenschappelijk standpunt te komen ten aanzien van de beoordelingen, een gedeelde subjectiviteit, ofwel intersubjectiviteit.

Het is van belang dat deze kalibratiesessies zorgvuldig gedaan worden. Het is ook van belang dat beoordelaars zorgen dat de gesprekken met de studenten niet uitlopen zodat tijdig en gelijktijdig met deze sessies gestart kan worden.

Als ook na deze sessie nog vraagtekens bij een beoordeling zijn kan de expertise van de Coördinator Beroepservaring ingeroepen worden.

7. Transparantie

De Academie wil graag dat de beoordeling transparant zijn. Dat beoordelaars en studenten weten wat er beoordeeld wordt en hoe dat beoordeeld wordt. Daarom is er een uitgebreid Buitenschools Curriculum waar in omschreven staat wat studenten geacht worden te leren tijdens de beroepservaring periode. En om die rede is deze handreiking niet alleen voor beoordelaars maar ook voor studenten beschikbaar.

8. Formatieve en summatieve beoordeling

Bij de beoordeling van de beroepservaring wordt een uitspraak gedaan of de student met de uitgevoerde werkzaamheden op basis van het Buitenschools Curriculum en gezien het jaar waarin de student studeert voldoende progressie heeft gemaakt. Bij 4^e jaar studenten wordt gekeken of de student op start bekwaam niveau is, m.a.w. of de student voldoende kennis, inzicht en vaardigheid heeft om als professional te starten. Dit is het summatieve deel van de beoordeling.

Daarbij is het van belang te weten dat er drie niveaus voor de leerdoelen zijn omschreven: beginner, gevorderd en start bekwaam. Tijdens de beoordeling van het 1^e, 2^e en 3^e jaar van de beroepservaring beoordelaars wat de progressie van de student is en of de student in staat is het start bekwaam niveau na vier jaar te bereiken. Het buitenschools curriculum is echter geen leerweg afhankelijk curriculum waarin we gedurende het hele studietraject kunnen conditioneren wat een student aangeboden krijgt en wanneer. Tijdens de beroepservaring is het goed mogelijk dat bijvoorbeeld een 1^e jaar student bij een of meerdere beroepskwalificaties al op het gevorderde niveau en heel soms op het start bekwaam niveau is, al zal dat laatste niet vaak voorkomen en dient men ook terughoudend te zijn om dit als zodanig te beoordelen. Het kan ook zijn dat bepaalde beroepskwalificaties in het eerste of tweede jaar helemaal nog niet aan bod komen. Het hangt er namelijk sterk van af waar een student werkt en welke werkzaamheden hij of zij verricht. Het traject om uiteindelijk na vier jaar op het niveau start bekwaam te komen zal voor iedere student een individueel traject zijn.

Tijdens de vier jaar moet er bij de beroepservaring van de student sprake zijn van een waarneembare ontwikkeling op de beroepskwalificaties. In het praktijkdocument (portfolio en reflectieverslag) biedt de student zichzelf en de opleiding inzicht in zijn ontwikkeling(s) (niveaus). In de praktijk zijn er grote verschillen in de wijze waarop studenten zich tijdens de beroepservaring ontwikkelen. Deze verschillen moeten ook zeker mogelijk blijven. De vrijheid van de student en de nadruk op de individuele leervragen mag echter niet leiden tot vrijblijvendheid. Daarom wordt van iedere student verwacht dat deze kan aangeven waarom zijn beoogde ontwikkelingslijn de noodzakelijke kennis, vaardigheden en inzichten zullen opleveren, waarom ze van voldoende niveau zullen zijn en dat ze binnen de gegeven studietijd behaald zullen worden. De student legt een en ander vast in het praktijkverslag.

Voor het leerproces van de student is het formatieve deel van de beoordeling, de feedback en feed forward die gegeven van groot belang omdat ze daar verder mee kunnen komen in hun leerproces. Het is daarom van belang dat bij het algemene deel en bij alle acht beroepskwalificaties goed omschreven wordt wat de student geleerd heeft en hoe zich dat verhoudt tot de leerdoelen, de beroepskwalificaties (feedback) en wat de student nog niet geleerd heeft en hoe de student ontbrekende nog te verwerven beroepskwalificaties kan bereiken (feed forward).